

2023. december 3. – ADVENT 1. vasárnapja – Mk 13,33-37

Jelen lenni a „most”-ban

Amikor elolvastam a szakaszt, elsőként a Hiszekegy mondata jutott eszembe: „Eljön ítélni eleveneket és holtakat.” Tény, hogy adventben erre a hittitokra is gondolunk, de én semmi-képpen nem tudom ezt sötéten, a Jelenések könyvében megfogalmazott stílusban elgondolni. Úgy hiszem, hogy az embert a maga képére teremtő Isten, a Mennyei Atya szeretete biztosítja azt, amit Pál fogalmazott meg: „boldog reménnyel” várjuk eljövetelét (vö. Tit 2,13).

Nem a világvégéről, a végítéletről szeretnék elmélkedni...

KÉSZENLÉTI ÁLLAPOT: azonnali cselekvésre, beavatkozásra kész állapot. Ha a katonaságnál őrségben van a katona, akkor vagy kint áll éber az őrhelyén, vagy az őrszobában felöltözve, lábán bakancs, készenlétben vár, hogy bármikor bevethető legyen. Ma divat lett, hogy minden területen igyekszünk felkészülni, hogy ne érhesen meglepetés bennünket. „Gondos-óra” vigyáz az egészségünkre stb. ... Vajon a lelki egészségünkre fordítunk elég figyelmet?

VIGYÁZÁS: éber figyelem, óvatosság a cselekvésben, hogy a bajt elkerülje. Vagyis *összpontosítás* cselekedetekre, gondolatokra. Figyelemmel élni a környezetünkben, és megtalálni a megfelelő reagálást.

IMÁDSÁG: nem a katekizmus meghatározására gondolok, nem az Úr segítségül hívására a bajban, hanem egy olyan életre, amelyben az *életem szüntelen imádság*. Mondhatnám: „imaéletet” élek. Ekkor nem a múltban élek, a hibák és sérelmek társaságában! Nem is a jövőben, ahol az aggodás, a bizonytalanság zavarhat. A *jelenben lenni, az éppen „most”-ban*, ahol teszem azt, ami itt és most az Úrtól nekem szánt feladat: bocsánatkérés, megbocsátás, jó szó, segítő tett... Kinek-kinek ezt kell megtalálnia, és ebben kell helyt állnia.

Horváth Józsi, Tata

„Amit meg nektek mondom, mindenkinek mondom: Virrasszatok!” (Mk 13,37)

1. Mi az, ami helyett aludni szeretnék?
2. Mennyire vagyok éber?
3. Mik a fixpontok a jövőmben?

[Angel]